

Nápady mého strýčka.

Sdílně Jan Botek.

Tyhle nedělní dětské besídky, jak je svobodomyslní rodáci naši v různých místech zakládají počínají — pravil ondyno strýček — jsou jednou zpráve skutkem v pravém sméru, na jaké nebyli jsme tu až dosud příliš bohati. Nejdříve bylo podnikání naše falešné, povrchní anebo požívatelské, a ta ubohá národnost i s touto svobodomyslností sloužily nám jen co prostředek ku směšnému blýskání se na venku, aneb přemáhání všelikou slávou nadmutých žaludků uvnitř. Na toto "pěstování" národnosti a volného ducha obětovávali jsme hojně a rádi; za to české školy, aspoň ty nedělní, zanedbávali jsme s příkladnou horlivosťou hodnou a všeliké bohaté spolky, národní i svobodomyslné, obdávaly je, po živých debatách, obyčejně se vztekem, obličnými "pětkou" ročně. Jednotlivá podpora nemocného musela na smrt chřadnoucí národnosti dostačiti na celý rok. Takový byl "náš rozum" o těch věcech — a "skliznuť" máme zrovna podle toho. Poněvadž nenašli jsme děti své české, musíme už přijímati je do svých spolků a jednot s jejich lámanou češtinou a za nějaký rok už jen bez češtiny. A co vidíme tu na národnosti, ukáže se co nevidět i na svobodomyslnosti. Naše svobodomyslnost je naším dílem, výhradně naším, a nebudeme-li ji sami u dítek svých dále pěstovati a vyvíjeti, pozbudou ji snad rychleji ještě, než samu národnost, poněvadž kolem nich, na šif i dál, již není a v tom světě americkém, do něhož neznalostí češtiny záhy upadnou, ještě na dlouho nebude. Zjevná víra a velební páni mají tu ještě velké a mocné slovo. Věří se a kostely staví a navštěvují se zvyky, k vůli rodičům, přátelům a známým, k vůli dobrému tónu, děvčeti, zábavě (mnoho pěkné zábavy je v amerických kostelích), k vůli obchodu a hodné k vůli němu, takové hodné a upřímného srdce i jiných příčin. Svobodomyslní Češové nesmí se myslit tím, že Ingersoll, když byl tak slavný a oblíbený řečníkem, nadělal z Američanů, co američtí Češové udělali sami ze sebe — svobodomyslné nevěře. Bůh uchovej! — Američané chodili ho poslouchat — ale věřili dál, ať na oko, či opravdově. Tisíceové a tisícové upřímných věřící a kněží naslouchalo jeho slovům, ne v touze po změně náhledu a přesvědčení, nýbrž pro vzácný požitek, jaký jeho umění feičnické skýtalo. Zjevná, nepokrytá, denního světla se nebojící svobodomyslnost je mezi Američany dosud ukrutně vzácným kvítkem a nepostaráme-li se o udržení její v dítkách našich, pozbudou ji v tom věčném americkém moři velmi záhy. To pak budeme mít příležitost pohlížet na dvojí svůj zánik — v duchu národním i svobodomyslném. — Vedle jiných, v duchovní život hlouběji zasahujících opatření, jsou tyhle nedělní dětské besídky výborným prostředkem ku zamezení tohoto dvostranného úpadku našeho. Ale ovšem musí býti, co býtí mají. Nesmí se na nich četiti dollarem, ani píř. Nejlepší síly v českých obcích musí se jim věnovat a kde nejsou, musí se odjíždět opatřit. Čtení a psaní prospěje; ale nezachrán. Duch národní i svobodomyslný musí se dítkám našim vtřít, aby věrně našim ostaly, a k tomu potřebí síly schopné a od celku radostná obět. Vřak o tom budeme mít příležitost v příští době častěji a důkladněji mluvit. Zatím těšme se, že důležitost "besídek" dojde náležitě pochopení u našich svobodomyslných rodáků a záhy nebude české obce bez náležitě vedené a po zásluze podpořované nedělní dětské besídky.

Pan Bittner ve své polemice se mnou — pokračoval strýček — vyslovil se o mnou vzpomnutém pořízeném dějin českého lidu v Americe asi v tato slova: "Nu, kdyby tu nebylo nic důležitějšího, za tohle bychom si odpovíděli snadno "před bohem i před lidmi". Na naše dějiny je zatím dost času, a tudíž, že nebudou ani za padesát let příliš bohaté." — Tohle pakatelováním "sebe samých" nešlechdíváme jen u p. Bittnera, ale i u ostatních našich vědců a předáků. Co pak my? Co u nás? Co u námi? — Oh, lidé malé víry; věřte-li si a přede probuzených

bitevi! Nač se tedy s námi namáháte a trápíte, když my sami vše kolem nás jen ceny prázdnotou plevou je? Proč neřeknete nám zkrátka a bez obalu: "Vy, Češové američtí, jste tu na nic a pro nic. Nechte vši prázdnotu námahy o vlastní národní a duchovní existenci, propusťte nás ze svých služeb (aby se nefeklo, že toho necháváte sami) a splyňte co nejrychleji s americkým národem velikým, mocným a slavným!" — Tohle by byla pravá řeč. Ale krmít nás tu českou národní a duchovní potravou a potom námitky, že ani za padesát roků nebude mít letopisec o nás mnoho co psáti — to není ani pravé ani upřímné. Za padesát let! — Jak to za dosavadního vůdcovství vypadá a dle známek detroitské kapitulace, nebude tu za padesát let vůbec už nikoho, kdo by na naše dějiny a jich sepsání vzpomínal. Nám starším nejedná se o bohatost či nebohatost našich dějin, dnes neb za padesát let, ale o to, aby správné zápisky učiněny byly o tom, jak jsme tu žili, a co se zaslouzili a co vykonali v době uplynulé, aby i ti nejučenější redaktori nemuseli se dopouštěti hrubých "blunderů", když o líčení udalostí česko-amerických z doby minulé se jedná. Ne o stávu, jakou jsme si činy svými dobyli, ale o pravdu tu jde. Potřebujeme zápisky, abychom věděli o sobě pravdu; slávu, pakli v hř nějaká, najdou jiní a snad i potomci. Nuž a kde máme jaký pramen pro správné seznání života Čechů amerických? Kde poučiti se může sám p. Bittner o našem životě dříve, než s námi působiti začal? Či bude to shánět po novinářských "fajlech", neb spolkových zápiscích a lítat z města do města? A já sám vím o mnohém, co neví správně o minulosti. A možná, že je tobo hodné. Podobně i jiní. Pomalu budou se šifit docela falešné zprávy o naší minulosti a bude se jim věřit — a pohřbnu, nebude už snad nikoho, kdo by je opravil. Rád uznávám, že jsme tu mnoho nevynikli — ale tolik pozornosti život náš přece zaslouží, co život mravence. Či ani tolik? — Co se toho o mravenci už napsalo, učeného i populárního, co se o něm uzkoumalo a navýšetlovalo — a život Čecha amerického by za to nestál? Já se studem rdím při myšlence, že bychom ostat měli pod mravencem — my, kteří nebáli se pozvednouti hlavu ku modrému nebi novověké osvěty a směle hleděli do zářného slunce pravdy, když millionové kolem nás a od nás s bázni od něho zraky své odvraceli. Kdyby nic jiného nezasloužilo vědeckého vyšetření a zapsání, jest to naše hromadné spředení se náboženských pout, odložené zjevné víry a vymaňení se života církevního, jež to v mffe největší zaslouhuje. Neb pokud já vím, není příkladu v lidstva dějinách, aby v době pokrokové, bez velikých obrátů a otáček, taková změna byla se udála a celá polovice národního tělesa tak rozhodně a platně odtrhla se od bývalého způsobu duchovního života, jako stalo se u Čechů amerických. Osvěta proniká všemi národy pokročilými; leč, v kterém způsobu takový pokrokový obrat jako u nás? V kterém národě, mocí novověkých proudů myšlenkových, vzdala se polovice obyvatelstva přímo a zjevně staré víry a přetřihla veškeré svazky s církvemi? V žádném a nikde na světě. Úkaz ten ojedinelý jest u nás a je-li nám svobodomyslnost naše drahá a spatřujeme-li v ní opravdu spásu budoucnosti, tož musí naplňovati nás pýchou a do srdce vřívati úctu k tomu duchu národnímu, jenž tento obrat u nás vyvolal. A duch národní to byl, co to učinil, a žádná jednotlivci. Žádný Klácel, Šnajdr, Zdrábek a jiní svobodomyslní předáci, jak falešně myslí a píšou mnozí, i pan Bittner, k vůli nedostatku pravdivých a věrohodných zápisků. Všichni ti uznávají vůdcové a zakladatelé svobodomyslnosti našli ji zde už hotovou a jen se jí chytili, či ujali. Pro svobodomyslné Čechy založen tu byl zensulný Karlem Jonášem časopis "Pokrok", poněvadž nechtěl ve "Slavii" otázky náboženské přetřásati a zachovati jí ráz povlechné národnosti, jakžž až dosud ná. A "Pokrok" založen k vůli opravdově náležavé potřebě žití svobodomyslného mezi námi a to v době, kdy ještě prof. Klácel, ani redaktor Šnajdr Ameriku seridili a pan Zdrábek ve Wisconsinu žádn protestantského kázatele zastával a do "Pokroku" přispíval

Co vše lidé věří.

Amerika je země víry a není nic dosti hloupého, co by nenalezlo věřících. Nejen co se týče věcí nadmyslných, ale i o věcech zcela přirozených jsou mnozí lidé ná-chylní věřiti věci nepřirozené. Jeden newyorský cestující vypravuje, jaké podivné věci slyšel mezi lidem venkovským v této zemi, jimž lidé ti svatosvatě věří.

Ve státě Missouri v jedné krajině vypravovali lidé tomuto cestujícímu, že bývalý pokladník vládní, John G. Carlisle, ukradl ze spolkové pokladny \$40 000. Ano, lidé ti udávali čas, kdy Carlisle peníze ty vzal, kdežto on v témže čase žil v New Yorku a neměl peněz ani na běžná vydání.

V Kentucky zase věří lid, že prezident Cleveland obdržel od Pierpont Morgana milion dolarů za to, že mu světil rozprodání vládních dluhopisů. Leč tato byla šifna mnohými časopisy a lidé ti věří všemu, co tčou.

V Tennessee jest množství lidí, kteří věří, že admirál Dewey hrozil čsai německému, že popluje se válečným svým loďstvem až do Berlína a tam se svými děly rozstřelí vše i s čsalem a čisatovnou. Títož lidé si též vypravují, že Dewey shodil německého admirála Von Dierichse s paluby a nafackoval mu. Očekávají s jistotou, že bude Dewey naším přístím prezidentem, navrženým ode všech politických stran. V této krajině jest o každé volbě presidentské odevzdáno několik hlasů pro Andrew Jacksona a jest jisté, že tam o příští volbě bude mnoho hlasů odevzdáno pro Deweye, ať jest již kandidátem neb ne.

Ve Virginii, Ohio, západní Pensylvanii a Indianě jest všeobecně věřeno pověsti, že Russell Sage má svoji manželku pod zárukou, že jí vězní o hladu a jedině láty, jež jí dá, jsou po zemřelé první ženě.

Po venkově jest všeobecně rozšířena víra, že John Rockefeller seděl celé dny a noci ve velkém pokoji, plném telegrafů a telefonů, pomoci jichž je stále ve spojení se všemi hlavními úřadovkami Standard Oil Co. Jakmile jest mu oznámeno nějaký nový pramen petroleje, ihned tam pošle své vojáky, které se pramene toho zmocní.

V některých jižních a západních státech věří lid, že když se někdo v New Yorku zprotiví Crockerovi a straně Tammany, ihned zmizí, aniž by po něm památky zůstalo. A lidé ti vyjmenují celou řadu mužů, jež Tammany tajnou cestou odklidil. Opět jinde se vypravuje, že Alger prodlužuje válku na Filipínách, aby bárod vyhubil a pak mohl lesy tamní za babku koupiti. Věří také, že Mark Hanna a Andrew Carnegie započali válku s Kubou jen za tím účelem, by zakryli krádež asi milionu akřů pozemků, na nichž se nalézá bohatá ruda železitá a manganová. Jinde se zase vypravuje, že Vanderbilt poslal Chauncey Depewa do předání senátu, aby tam vymohl povolení na stavbu železnice dráhy z New Yorku až do San Franciska s několika linkami paroplavebními na obou koncích.

"hanáckými dopisy" (psanými v nářečí hanáckém), jichž duch byl spíše protestantský, než nevěrečtý. "Pokrok" řdil, snad už též zesnulý, Josef Pastor, a svobodomyslnými původními články přispívalo do něho několik jiných rodáků. Už v té době uveřejněn v něm článek "Úryvek z přemítání", v němž vyslovena pochybnost o existenci osobního boha. "Pokrok", jež na počátku protestantě čestí skoro za svůj orgán považovali, vyvíjel se znenáhla a to vlivem ducha svobodomyslnosti v národě, žádných osob partikulárně, v zastupce a hlasatele ryzé svobodomyslnosti. Tak je to a ne jinak! — Nuž, pane Bittneře, nezaslouží tento jediný moment v našem životě, aby byl jak náleží, řkaje vědecky, vyšetřen a zapsán? Či možno tu ještě na dlouho odkládati s vyšetřením a zapsáním pravdy, když i starý osadník a pamětník oněch dnů, jako je Jan Borecký, dopouští se chyby později přistěhovalých našich a nevěru amerických Čechů na vrub Klácelovsko-Šnajdrovsky-Zdrábkovské agitace klade? — Až tento obdivuhodný úkaz, jemuž rovno není v životě národů, se vyšetří a prozkoumá, ubude té chudoby našich dějin povážlivou, ale i potěšitelnou měrou. Či nemyslíte, hochu?

Kulháme za Evropou.

Ačkoliv jest Amerika v mnohých věcech daleko před Evropou, jsou přece ještě některé záležitosti, v nichž za ní pokulháváme. Jsou to poštovní spojitelná a poštovní doprava zboží, v nichž nás skoro všechny státy evropské předstihly. Občanstvo americké nahlíží jejich potřebu a důležitost, vláda již také učinila potřebné kroky k jejich zařazení, ale zdá se, že peněžní moc bank a dopravních společností zabraňuje následování Evropy v tom ohledu.

V zemích evropských jsou poštou dopravovány balíčky zboží až do 100 liber těžké za poplatek nepatrný. Zde na příklad za paklíčku zboží libru těžkého se platí 32 centy, v Anglii však jen 8 ctů. Více než 5 liber těžké balíčky pošta americká nepřijímá a ještě jiná obmezující pravidla platí co do objemu, kdežto v Evropě se dopravují balíčky jakékoliv.

Nyní uzavřela vláda naše smlouvu s německou na dodávání balíček až do 11 liber těžkých za 12 centů libru odtud do Německa, z Německa do Spoj. Států pak z balíček dvouliberních se bude platiti 1 marka 60 pien., z těžších 2 marky 40 pien. To jest první počátek dodávání balíček poštou ve Spoj. Státech, který se snad v brzkou více rozšíří. Záleží bude ovšem na ceně dopravy, neb měla-li by býti vysoká jako nyní, obecnostou by přece pošty k zásilkám zboží nepoužívalo.

V Anglii zavedena jest doprava balíček zboží již od r. 1882 a osvědčila se znamenitě. V roce 1897—8 prošlo anglickými poštami 67,823,000 balíček. V Berlíně bylo v jediném dni vánočním dodáno poštou 50,000 balíček. V roce 1896 obnášela jen zahraniční doprava balíček mezi Německem a jinými zeměmi 11 milionů zásilek. Za dodávání balíček do domu čítá německá pošta ještě 3 centy zvláště. Psná až pál libry vážící dopravuje pošta německá do vzdálených osad za 5 centů, kdežto pošta Spoj. Států žádá za dopravu podobného dopisu na Kubu neb Portoriko 80 centů. Proč by národ Spojených Států nemohl požívatí těchto výhod z poštovní dopravy, jaké mají národové evropské? Závísí to ovšem na kongresu, ale všeobecně nátlak národa musí býti konečně vyhoveno a nebude to asi dlouho trvati, že zde budou zařízeny jak poštovní spojitelná, tak doprava balíček.

Podávkám z Humpolce a okolí

Na jiném místě uveřejňujeme dopis, kterýž obdržel red. t. l. od milého svého spoludruha z dob mládí, z něhož vysvítá, že Tělocvičná jednota Sokol v Humpolci podnikla stavbu vlastního sokolského domu a dovolává se pro tož přispěvků a podpory krajanů amerických a zejména z Humpolce a okolí. Přispívají jsme již častěji k sbírkám na různé účely v různých místech a městech, však pochybujeme, že pro jakékoliv účely v Humpolci přispěno bylo nějakou částkou. Proto doufáme a očekáváme, že rodáci z Humpolce a okolí a po případě i jiní přátelé Sokolstva, položí svou hřívnou na oltář vlasti a domoviny. Zabýváme tuto sbírku v té nádeji a očekávání, že zejména rodáci humpolceští a z okolí osvědlí svou štedrnost a obětovnost a že výsledek sbírky bude aspoň slušný. Činíme počátek, upisujce k tomu účelu \$10.00.

Počasí má mnoho co dělat s trávením, působí na tělo a zamezuje dobré trávení. Dr. August Koenig's Hamburger Tropfen regulují a přivádí tělo do pořádku. Předpísejte se na Hospodáře.

Toto vše a mnoho ještě hloupějších věcí se mezi lidem vypravuje a věří. Takovému lidu možno pak i toho největšího bulka na nos pověsiti a on ho unese. Mezi našimi krajaný jsou lidé nevědomí a mnohý myslí, že co Američan, to mudrc. Z těchto ukazek si možno představití, že i mezi Američany jest mnoho lidu nevědomého. Tím, když se přistěhovalec odklepe své národnosti a chce býti Američanem, ještě není řečeno, že se stal moudrým člověkem. Vzdělaný Američan si také vždy vzdělaného Evropana, než nevzdělaného Američana. Dle tohoto jest viděti, že ani v Americe ještě všichni hloupí nevymřeli.

A thing of beauty.

Vlašská vláda zakoupila právě za obnos 3,600,000 fr. známou, překrásnou sbírku obrazů, která knížeti Borghese patřila. Všichni, kteří originálně kolekce této viděli, uznají, že cena ta nikterak není přemrštěnou, an slavný obraz Tiantiov, 'Amore divino et profano', sám za 2,500,000 fr. odhadnut.

Veškerý umělecký svět se již nad perfekci kupce tohoto rozradostní, ano, bylo by politování hodno, kdyby sbírka byla rozmetena a kdyby jednotlivé její součástky zpodobily salony některých exotických finančníků. Zákon "Pacca" zakazuje sice vývoz uměleckých děl z Italie bez souhlasu vlády, není ale věru nenasnadno obejítí předpisy tohoto zákona, o čemž prodej obrazu "César Borgia" (Rafael Sanzio), asi před třemi léty, mezi knížetem Sciarriam a kterýmis z Rothschildů, svědčí. Je pravda, že tenkrát šťastný kupec dal prohlásiti, že obraz nepředstavuje Borgia a že není výtvorem štetce Rafaelova, což na věci mnoho nezměnilo: krásná práce vláského umění vandrala do ciziny, do zámku "také uměnímilovného" naboba.

To, co dnes z Italie zem umění čini, je zvláštní, nepřirovnatelný souhrn věšho: Jsouť země, které se krásným nebem, jiné historickými památkami, neb stavbami, neb sbírkami honosí. V Italii je vše toto spojeno.

I kdyby vláské, umělecké sbírky byly rozdělené, neb do ciziny státním vyprodané, přec by bylo možno pokochati se pohledem na jejich ladnou krásu v rozličných státních galleriích, rozvěšené jsouce kdesi na nepatřičném místě i pro malý počet obdivovatelů, na ceně rozhodně ztratiti musí.

HOVORNA.

PINE CITY, Minn. Prosim, buďte tak laskavi a udejte seznam všech indiánských rezervací, jestli vám to možno. Carrie M. Kubíček.

LITERATURA.

Hospodář. Patnácté číslo IX. ročníku rolnického časopisu "Hospodář", jež vyšlo minulou středu, podává nám opět důkaz, s jakou pečlivostí list tento jest řazen. Číslo toto vypravuje jest o 32 stranách a obsahuje množství výborných článků poučných, do všech oborů hospodářství spadajících. Časopis "Hospodář" jest nejlepší českým listem rolnickým, v řeči české tištěným a pochopitelně také nejrozkřivenějším. Ti krajané, kteří Hospodáře dosud neobdržají, měli by tak učiniti co nejdříve předplacením \$1 na rok, začez každý předplatitel obdrží premii, jež sama má větší cenu, než co předplatné na rok obnáší. Adresujte jednoduše: Hospodář, Omaha, Neb.

Slovo k matkám.

Matky dítek, kteréž trpí croupem, aneb silným nastuzením, nepotřebují odkládati se podáváním jim Chamberlain's Cough Remedy. Neobahuje žádný opatř, ani narkotické jedy jakékoliv k mře se dáti a důvěrou ne mláďatům jako dorostlým. Velký údar, kterýž provází utrání tohoto léku při léčbě nastuzení a croupu, získal mu schválení a pochvalu, které se těší po celých Spojených Státech a v mnohých cizích zemích. Na prodej v všech lékárnách.

Předpísejte svým přátelům "Hospodáře" do Čech, pouze \$1.50 ročně.

Předpísejte se na Hospodáře.

Ležebníh kováč, básně Svatopluka Čecha, die původního v Rakousku skouknovaného vydání. Čítá 98 stran. Cena 95 centů. Do Čech zasíláme ji se zaručením upravného dojití za 75 centů. Během jednoho roku rozebráno bylo vydání prvé a uspořádáno druhé americké vydání. Pamětky českých emigrantů. Napsal Tom Capek. 89 původními vyobrazení. Cena vázané 75 centů. Valdštejn, historicko-romantický obraz od Karla Herloize. Cena 90 centů. Dřevitost Antédo, román ve třech dílech, od Duplessisa. Cena 90 centů. Po pálnoci, román od Vác. Vlčka, 480 velkých stran. Cena 90 centů. Nebopné tajemství, román s anglického od Chas. Reada. 281 stran velkého formátu. Cena 40 centů. Elba a Waterloo, historický román od F. Stolle. 399 stran velkého formátu. Cena 90 centů. Rukopisy Královcových a Zelenohorských, se snímek několika listů prvějšího a putavou přednáškou o nich od p. J. A. Oliveriusa, obsahuje 144 stran. Cena 25c. Tajemství sloužnu na Porter Square Napaal B. C. Farjeoni, přeloženo z angličtiny. 340 stran velkého formátu. Cena 40 centů. Školní skřiny v Nebrasce. Zčetil Jan Rosický. Cena 50 centů. Nový Monte Kristo, napaal Jul. Verne-obsahuje 576 stran, cena 75 centů. Věsný lid, velký román věhlasného romápisce Eugena Sue, 1216 stran, pouso \$1.00. Tajemství hrad v Karpatech, román od Verne: 170 stran, cena 30 centů. Chrást Matky Bůh v Paríž, čili Emerald, španělá dvěta cikánské. Román evřetostného spisovatele Viktora Hugo. Obsahuje 512 stran, cena 50 centů. Oudnou stopou, putovní román od Em. Gaboriana. Obsahuje 415 stran, cena 80 centů. Dít kapitána Granta, jeden z největších a nejpoutavějších románů Julia Verne. Zaujímá 721 stran; cena 60c. Věsná slábněch, povídka z dějiny českých od Aloise Jiráska. Čítá 236 stran cena 30 centů. Místi proudy, historický román z dějiny českých od Aloise Jiráska. Obsahuje 618 stran cena 60 centů. Blud Hora aneb tři léta z třiceti; historický román z dějiny českých za války třicetileté od Lud. Reilastaba. Čítá 1598 stran; cena \$1.00. Moderní otroci. Velepoutavý román od B. V. Hacklander a. Obsahuje 1120 stran pěkného formátu. Cena 75c. Nové tajnosti pašáků. Román od Ponson du Terrail. I. díl románů: "V salóně a na galejích". Čítá 608 stran, cena 50c. Klub srdcových kluků. Román od Ponson du Terrail. II. samostatná část, však zároveň pokračování románů "V salóně a na galejích". Čítá 448 stran, cena 35c. Hřáná Turkyň. Román od Ponson du Terrail. Třetí samostatná část, však zároveň pokračování románů "V salóně a na galejích". Obsahuje 448 stran, cena 35 centů. Rocambolo. Román od Ponson du Terrail. Samostatná čtvrtá část, však zároveň pokračování románů "V salóně a na galejích". Obsahuje 694 strany. Cena 50c.

Spisy vydané našim nakladem

Jan Amos Komenský, podobizna ve slanečném nálehu zakladatele moderního školství. — Cena 50c. Hus před koncem Kostelníka. Snímek znamenitého umělce Vác. Brožíka. Cena \$1.00. Kristus před plátem, snímek obrazu znamenitého díla věhlasného malíře Munkacsyho, ve světlotisku, velikosti 21x 28, za 25c. Hus a Žilka, krásné dva litografované obrazy, představující české velikány Husa a Žilku, hodící se pro spolkové a veřejné místnosti, jakož i pro rodiny. Cena obou dohromady \$1.00. Ladimír Klácel, věrná podobizna tohoto věhlasného amerického svoboděte Cena 50 centů. Rejarská svatba, krásný barvotiskový obraz od ruského malíře M. Makowskyho, cena 50c. Kolubna na král, dvě španělské, snímek znamenitého díla nejvýtečnějšího českého malíře Vác. Brožíka, kterýž obraz zakoupen byl nakladem 865 000 a chová se v Metropolitanu Museu umění v New Yorku. Návrat Napoleona z Moskvy. Překrásný barvotiskový obraz, představující uprostřed Napoleona v čele řady důstojníků, v pozadí řady vojska a za ním náh hořící Moskva. Nejmámenitější dílo znamenitého malíře Delacroixova, 50c. Z výstavy kováč. Snímek sáhlého obrazu Roxy Bonheurovy, 50c.

Obrazy.

K dostání za hotové u Pok. Zápádu. Jan Amos Komenský, podobizna ve slanečném nálehu zakladatele moderního školství. — Cena 50c. Hus před koncem Kostelníka. Snímek znamenitého umělce Vác. Brožíka. Cena \$1.00. Kristus před plátem, snímek obrazu znamenitého díla věhlasného malíře Munkacsyho, ve světlotisku, velikosti 21x 28, za 25c. Hus a Žilka, krásné dva litografované obrazy, představující české velikány Husa a Žilku, hodící se pro spolkové a veřejné místnosti, jakož i pro rodiny. Cena obou dohromady \$1.00. Ladimír Klácel, věrná podobizna tohoto věhlasného amerického svoboděte Cena 50 centů. Rejarská svatba, krásný barvotiskový obraz od ruského malíře M. Makowskyho, cena 50c. Kolubna na král, dvě španělské, snímek znamenitého díla nejvýtečnějšího českého malíře Vác. Brožíka, kterýž obraz zakoupen byl nakladem 865 000 a chová se v Metropolitanu Museu umění v New Yorku. Návrat Napoleona z Moskvy. Překrásný barvotiskový obraz, představující uprostřed Napoleona v čele řady důstojníků, v pozadí řady vojska a za ním náh hořící Moskva. Nejmámenitější dílo znamenitého malíře Delacroixova, 50c. Z výstavy kováč. Snímek sáhlého obrazu Roxy Bonheurovy, 50c.

PRI SVÉ NÁVŠTĚVĚ VÝSTAVY

— neopomeňte navštívit! —

MOORISH CAFÉ

ZAHRADU A RESTAURACI na východní Midway.

Lepšího obložení a tak levně, nedostane se vám nikde. d94m3

Všechny krajany uvítá sve

Chas. Stiller

Ochotníkům a mlouvníkům divadla.

V knihkupectví Pok. Záp. jsou k do stání všechny divadelní spisy, jež vyšly tiskem v Čechách a nejsou rozebrány. Úplný seznam všech spisů našel se všem na požádání zdarma. V seznamu jsou uvedeny všechny kusy dia svých názvů a při každém je uvedeno, jaký kus je, kolik jedná a kolik osob vyžaduje. Píšte o seznam pod adrou: Pokroř Zápádu, Omaha, Neb.

Pánům úředníkům spolků.

Účtenky (obchodní) knihy, je: Ledg. čer., Journaal, čtení knihy a jiné 00 říc. nabore v Pokr-2m. 2m.